Звершило сонце круг:
Весна і літо, осінь і зима...
Знов полонить мене твоя одвічна велич,
Знов серце повнять радощі і співчуття пройма.

Десь у дальній далечі страждання розплилися,
Хиляться, соромлячись, давнії жадання,
Осяйною яснотою повилися
Всі твої розвихрені, бентежні поривання...

І раптом строге чується веління:
Один лиш раз така буває мить!
Про неї варт прийдешнім поколінням
Пісні створить!

Хай ллється піт, хай ломить тіло втома,
Хай упряж хляпає, дітькливо в боки б'є,
Та в свисті батога чуть крил орлиних помах:
Є іще радість, є!